

อิทธิพลวัฒนธรรมไทยต่อชาติมลายู

* มุขัมหมัด กาโรส บิน เซอเนาวิ เขียน

* หะสัน หมัดหมาน แปล

ความเจริญของมนุษย์ในทวีปเอเชีย

สภาพทั่วไปของประเทศต่าง ๆ ในทวีปเอเชีย แวดล้อมไปด้วยป่าเขาลำเนาไพรและสิ่งลึกลับ สสารลึกลับ ถ้ามองในแง่ภูมิศาสตร์คงเข้าใจว่ามนุษย์ทวีปนี้เป็นชาวป่าชาวคอย ตรงกันข้ามถ้ามองในแง่ประวัติศาสตร์และอารยธรรม เราจะพบว่ามีความเข้าใจผิดกับข้างต้น เพราะมนุษยชาติทวีปนี้เต็มเปี่ยมไปด้วยจริยธรรมอย่างยิ่ง

ประวัติศาสตร์ได้ระบุไว้แน่ชัดว่า เอเชียเป็นอนุแห่งศาสนา (Cradle of Religion) นับเป็นสิ่งถูกต้อง เพราะปัจจุบันชาวโลกส่วนใหญ่นับถือศาสนาที่เกิดขึ้นในภูมิภาคแห่งนี้ ศาสนาที่ผู้เขียนหมายถึง ไม่ใช่การกราบไหว้พระเจ้า หรือพระศาสดาเพียงอย่างเดียว แต่หมายถึงจริยธรรมอันดีงามของชนชาตินั้น ๆ ด้วย

ตามความเป็นจริงชาวตะวันตก ทำการล่าเมืองขึ้น เข้าครอบครองเศรษฐกิจ และการเมือง

ในเอเชียมานานปี แต่พวกเขาไม่สามารถปลงล้างจริยธรรม และศาสนาที่ยึดเหนี่ยวจิตใจชาวเอเชียไว้ พวกเขาวันตกกลับได้รับอิทธิพลด้านวัฒนธรรมของพวกเราอย่างไม่รู้ตัว ข้อนี้ชี้ให้เห็นว่าความเจริญด้านจิตใจนั้นแข็งแกร่ง ทำความความเจริญวัตถุอย่างหาที่เปรียบมิได้

การมีอิทธิพลวัฒนธรรมต่อกัน

บทความนี้ข้าพเจ้าจะพูดถึงอิทธิพลวัฒนธรรมของชาติไทยมีต่อชนชาติมลายู ก่อนอื่นถ้าเราพิจารณาประเทศต่าง ๆ ในเอเชียอาคเนย์ จะเห็นว่าประเทศเหล่านั้น มีความสัมพันธ์กันอย่างแน่นแฟ้นมานานแสนนาน โดยเฉพาะอย่างยิ่งวัฒนธรรมชนชาติหนึ่ง ๆ เป็นวัฒนธรรมเดียวกัน ตัวอย่างวัฒนธรรมทางภาษาแล้ว ส่วนใหญ่มาจากกันต่อเดียวกัน กรณีนี้จะพบว่าอิทธิพลของชาติไทยมีต่อชนชาติมลายู มากกว่าชนชาติมลายูมีต่อชาติไทย

ข้าพเจ้าขอยกตัวอย่าง เช่น ชาวมลายูคนเหนือ หรือแถบตะวันตกของประเทศ ได้แก่รัฐเปอร์ลิส เคะหะห์ และ เปรัค จะเห็นว่า การพูดและการใช้ภาษา มีความละม้ายคล้ายคลึงกับภาษาไทย แม้แต่แถบตะวันออกของมลายูทั้งที่เป็นมุสลิมและที่ไม่เป็นมุสลิม ก็พูดภาษามีแนวโน้มไปทางสำเนียงกะลันตัน ทั้งนี้เนื่องจากแผ่นดินไทยบางส่วนได้เข้าไปอยู่ในแผ่นดินมาเลเซีย

ผู้เขียนขอชี้ให้เห็นหลักฐานบางอย่าง ที่อิทธิพลวัฒนธรรมไทยมีต่อชนชาติมลายู ดังต่อไปนี้

1. ชื่อสถานที่ รัฐต่างๆ ในมลายู เช่น เปอร์ลิส เปรัค เคะหะห์ กะลันตัน รวมทั้งหมู่บ้านและตำบลในประเทศนี้ มีชื่อเป็นภาษาไทยอย่างเด่นชัด เช่น Kok Diang (เกาะแดง), Bacok (บาเจาะ อาจมาจากคำว่า Bangkok) Kok Klang (เกาะกลาง), Kok Mak (เกาะหมาก) ฯลฯ จึงเห็นได้ว่าชื่อสถานที่หลายแห่งในมาเลเซีย ได้รับอิทธิพลไปจากไทย ชื่อนี้เป็นสาเหตุจากประวัติศาสตร์ที่น่าสนใจ เช่น มีผู้เล่าว่า Bacok (บาเจาะ) ซึ่งเป็นตลาดเล็กๆ ในรัฐกะลันตัน สมัยอดีตคนไทยหรือชาวบางกอก ได้เดินทางมาพักผอนที่นั่นเป็นประจำ จึงเรียกสถานที่ตรงนั้นว่า บางกอก หรือ บาเกาะ แล้วกลายเสียงเป็นบาเจาะไปในที่สุด

2. ระบบการศึกษาด้านศาสนา ระบบการเรียนศาสนา ซึ่งเป็นที่รู้จักกันว่า "ปอเนาะ" ที่มีอยู่ตามสถานที่ต่างๆ ในมาเลเซีย นับเป็นระบบที่ได้รับถ่ายทอดไปจากประเทศไทย ซึ่งเป็นแหล่งสอนศาสนาที่ชาวมุสลิมได้จัดตั้งขึ้น ระบบการสอนแบบนี้ เลียนแบบจากระบบสงฆ์ในพุทธศาสนา เพราะเป็นการศึกษาค้นคว้าหลักศาสนา ที่พยายามปลุกตัวออกห่างจากสังคมอันสับสน ชื่อนี้สามารถพูดได้อย่างเต็มปากว่า ระบบการสอนแบบปอเนาะไม่เคยปรากฏขึ้นเลยในประเทศกลุ่มอิสลาม แนนอนที่สุคตมลายูได้รับอิทธิพลไปจากเมืองไทย

3. วัฒนธรรม

(1) ด้านนาฏกรรม ศิลปะการพ้องรำละคร หนึ่งตะลุง มะโย่ง และลิเก มลายูล้วนนำมาจากไทย จะเห็นได้จากโครงเรื่อง ตลอดจนถึงบทเจรจาบางตอนก็ยังเป็นไทยอยู่ สำหรับหนังตะลุง (Wayang Kulit) ที่ปรากฏอยู่ตอนภาคเหนือมาเลเซียได้รับอิทธิพลไปจากไทย

(2) ด้านสถาปัตยกรรม ชื่อนี้สามารถมองเห็นจากการก่อสร้างอาคารบ้านเรือน ตัวอย่างจากรัฐเคะหะห์ ซึ่งมีแบบอาคารคล้าย ๆ กับเจดีย์

3. ด้านจิตรกรรม สังเกตได้จากการทอผ้าปะเต๊ะ, ผ้าซังเก็ด (Song Kit) ซึ่งเห็นได้ชัดเจนจากการแบบลวดลายเป็นเจดีย์ ซึ่งละม้ายคล้ายคลึง

กับยอดไม้ ข้อนั้นเห็นได้ชัดจาก หลังคาวัด โบสถ์
ในเมืองไทย

ระยะหลัง ๆ นวัตกรรมศิลปไทยสามารถ
เห็นได้ชัดยิ่งขึ้น ตัวอย่างเช่น ศิลปมวยไทย จะ
พบว่าเด็กวัยรุ่นนหลายมีความสนใจ และได้พยายาม
ฝึกฝนศิลปะด้านนี้อย่างจริงจัง มีการฝึกซ้อมตาม
หมู่บ้าน ทั้งนครจากเมืองไทยเป็นผู้ฝึกซ้อม อีก
ประการหนึ่ง ศิลปะการพ่อน้ำที่เรียกว่าร่าวง
ศิลปะอันนี้ปรากฏเสมอตามงานวันเริงต่าง ๆ ใน
มาเลเซีย มีเยาวชนหลายสมัยใหม่ให้ความสนใจ
อย่างเอิกเกริก

ความหวัง

ผู้เขียนหวังใจเป็นอย่างยิ่งว่าศิลปะต่างแดน
ดังกล่าว คงจะอยู่ในมาเลเซียต่อไปอย่างราบรื่น
โดยที่ศิลปะตะวันตก ไม่สามารถเข้ามามีอิทธิพลได้
หวังว่าศิลปะอันดีงาม คงนำสันติสุขมาสู่พวกเรา
แถบนี้ □

(ต่อจากหน้า 72)

การสอนเรียงความชั้นมัธยมศึกษา

ย่อมมีวงศัพทที่คิดว่าผู้ปกครอง ที่เป็นกรรมกร หาเข้ากันค่า
ที่ว่ามีวงศัพทที่คิดว่านั้น หมายถึงสิ่งแวดล้อมทางบ้านคอย
อำนวยความสะดวก เช่น มีหนังสืออ่าน มีวิทยุ หรือโทรทัศน์ ฉะนั้น
การตรวจครูอย่าได้ตำหนิ หรือว่ากล่าวนักเรียนที่มีวงศัพท
น้อย ควรแนะนำให้ถูกวิธี และทำนองเดียวกันครูอย่าได้
ถือเอาวงศัพทของครูเป็นมาตรฐานในการตรวจ มิฉะนั้น
จะไม่มีเรียงความของศิษย์คนไหนถูกใจครู เป็นผลให้นัก
เรียนหมดกำลังใจเรียนวิชานี้ เลยพลาดวิชาเรียงความ
เป็นของยาก ใครไม่มีพรสวรรค์ในทางนี้แล้วจะไปไม่รอด
ถ้าวิธีตรวจของครูทำให้นักเรียนมีทัศนคติเช่นนั้น ก็นับว่าเป็น
เรื่องน่าเศร้า และต้องปรับปรุงวิธีการให้ถูกต้องเถิด

การสอนเรียงความสำหรับนักเรียนระดับมัธยม
ตามทัศนะดังกล่าว พอให้เห็นว่าการเรียนการ
สอนเรียงความให้ถูกวิธีการนั้น ไม่ใช่ถือการเรียน
เป็นการสอบ ไม่ใช่กำหนดเรื่องลงที่กระดาษดำ แล้ว
ถือว่าหมดหน้าที่สอน ครูถือโอกาสทำอะไรได้ตาม
อารมณ์ ถ้านโยบายการสอนเป็นเช่นนั้นแล้วผลกรรม
จะตกอยู่กับเด็ก ทำอย่างไรจึงเรียกว่าเป็นการสอน
เรียงความอย่างถูกต้อง คำตอบที่ชัดเจนคือ ครูต้อง
รู้เป้าหมายของวิชานี้แล้วจัดกิจกรรมให้ถูกต้อง กระ
ทั้งนักเรียนเกิดทักษะ สามารถเรียงความได้ชวนอ่าน
ชวนสนใจ นั่นแหละจึงสามารถนำนักเรียนไปสู่จุด
หมายสำคัญได้ อนึ่งหนังสือสำหรับเป็นคู่มือในการ
สอนเรียงความจริง ๆ นั้นทวนกันก็มีน้อย ส่วนมาก
มักเน้นเรื่องวช้แต่ง เช่น ให้นักเรียนรู้จักสำนวน
โวหารต่าง ๆ แต่ไม่ได้บอกวิธีการที่จะเข้าถึงความ
ประสงค์นั้น ๆ เหตุนี้กระมังผู้สอนบางท่านจึงเพ่งเล็ง
ด้านเนื้อหาวิชา จนลืมวิธีการสอนหรือกิจกรรมไป
ถนัด ●